

TELEGRAFUL ROMÂN.

Telegrafu' iese de doua ori pe sepe-
mana: joi'a si Duminec'a. — Prenume-
ratiunea se face in Sabiu la expeditur'a
foiei; pe afara la c. r. poste, cu bani
ga'ta, prin scrisori francate, adresate
catra expeditura. Pretiulu' prenumeratiu-
nei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a.
ear' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pen-
tru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

Nr 18. ANULU XII.

Sabiu, in 1 Martiu 1864.

tru provincie, din Monarchia pe unu anu
8 fl. era pe o jumetate de anu 4. fl. v. a.
Pentru princ. si tieri straine pe anu 12
pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru
intea ora cu 7. cr. sirulu' cu litere
mici, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. s.
pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. fa

Problemele Sinodului.

(Continuare si capetu.)

Atingendu-se insa odata cord'a acest'a, va trebui Sobo-
rulu' sa proceda si mai departe, si adica la deplinirea orga-
nizarei vietii bisericesci in Eparchii, Protopopiate si Paro-
chii. Si fiindca scol'a sta in legaturi asi'a de intime cu bi-
seric'a, incatu' ori ce miscare intr'ens'a are influinta si a-
supra' scol'ei: de aceea credemu, ca si scol'a va fi unu ob-
iectu alu' celei mai serioase ingrijiri a Sinodului. Si aci cu
deosebire credemu ca Sinodulu' nu va perde din vedere insem-
natarea cea necalculabila de mare a institutulu' die-
cesanu. Nu vomu ave' preoti si invetiatori capaci pe de-
plinu de inaltimea misiunei lor, panacandu nu vomu ave'
unu institutu diecesanu capace pe deplin de inaltimea mis-
siunei sele! Caci nu in desiertu se numescu acestu felu
de scol'e seminarie—locuri de sementia, resadnitie—, ci 'n
adeveru si sunt, si ceace se sementa aici: sciintia, morali-
tate—au contrariulu' lor, aceea resare in diecesa si cresce din
generatiune in generatiune. De aceea dar nainte de
tote scol'ele institutulu' diecesanu! Incercările
cele sincere si iubitoare de lumina ale Venerabilei Scaun Epi-
scopescu: de a aduce cursurile de mai nainte de 6 luni si de 6 sep-
temani la cursuri de trei ani pentru clerici, si de doi ani pentru
candidatii de oficiulu' invetiatorescu, sunt testimonii onorifi-
ce pentru iubirea de progressu, ce-lu insuflitiesce; dar pa-
nacandu bun'a vointia nu era basata si pe potintia, vomu sa
dicemu panacandu institutulu' diecesanu n'avea nici unu fondu
pentru sustinerea sea, pan'atunci ori ce incercare sementa cu
sörtea paraliculu' dela laculu' Vitezd'a, care zacuse 38 ani
indesiertu langa lacu, pentru ca „nu avuse omu, care sa-lu
arunce in apa“. Acumu insa, dupace Pron'a ddiecsa prin
mijlocirca veneratulu' Archipastoru ni-a datu si potint'a de
a ne organiza institutulu' diecesanu, acum in adeveru potemu
dice, ca sörtea nostra e 'n man'a nostra, si raspunderea pen-
tru ceea ce vomu face cu acestu institutu devine indoitu
mai grea, decum fu pana aci.

Dar si scol'ele gimnasiale, elementare si populare ascepta
si reclama atentia Sinodului; cu deosebire ni se pare de
lipsa neamanabila a se defini si precisa odata lin'a cea in
adeveru fina, ce desparte influinta bisericea si influinta sta-
tu'ni in privint'a scol'eloru populare. Numai dupace se va
trage acesta linia de demarcare, voru sci ambe corporatiunile
datorintiele si drepturile lor, si scol'a populara va remane
scutita de indoelile ce o bantuiescu acum, candu organele
statulu' se descarca pe organele bisericesci si iarasi organele
bisericesci se plangu asupra' organeloru statulu'.

Afara de trebile bisericesci si scolare, cercularulu Epi-
scopescu cuprinde in program'a acestui Sinodu si a face
rile fundatiunale. Cine cunösce, ce va sa dica au-
tonomia bisericesca, acela scie, ca acesta autono-
mia e numai o umbra, unu fantomu, deca biseric'a nu e in-
dreptatita a-si administra insasi fondurile si asiediamintele se-
le. E unu semnu de minorenitate fisica ori intelectuala, candu
legile statulu' administrarea averei cui-va o subtragu din ma-
nile acestui'a si o incredintieza manilor altui'a. Asi'a e si
aci cu fundatiunile bisericesci si scolare. Unu exemplu dinain-
tea ochiloru nostri—nu trebuie sa-lu numimu, caci lu scimu
cu totii—ne atesta destulu de invederatu, ca o biserica, ce
aru fi sa dispuna de milliöne, sta dieci de ani fara catedrala,
fara resiedintia episcopesca, fara biserici corespunditoare, fara
case parochiale destule si bune, mai de totu fara scol'e; ca o
biserica, dicemu, ce posede milliöne, trebuie sa servesca geo-
grafiloru si statisticiloru dreptu modelu pentru dejositatea
culturei in Austri'a! Si pentru ce? Pentruca biseric'a nu
dispune liberu de fondurile sele. Prin acest'a insa n'amu

disu, nici vomu sa dicemu, ca statulu sa resigneze sau sa se
eschida dela acea controlare a acestoru fonduri, ce-i com-
pete asupra' ori carei institutiuni publice.

Acestea dar: trebile bisericesci, scolare si fundatiu-
nale voru fi obiectele de desbatere la fitoriulu Sinodu. Au-
dimu, ca pentru tote acestea Esc. Sea Parintele Episcopu die-
cesanu au elaboratu nisce proiecte forte pretioase, cari s'an si
pusu sub tipariu, spre a se imparti spre preconsultare mem-
briloru Sinodului. De aceea, ca sa nu gresimu in referat'a
nostra asupra' lor, vomu ascept'a pana la esirea lor de sub
tescu, candu apoi nu vomu intardi'a a comunica schizzarea
loru si astfelu a desfasura dinaintea ochiloru publiculu' no-
stru program'a fitoriulu' nostru Sinodu. —

Sa biu in 29 Februaru. Comunicam in nr. din
urma o scire scösa din diariulu „Bacovin'a“, dupa carea
causa Mitropoliei romane gr. orientale din Austri'a aru fi
intratu intr'o fasa noua, lucrandu cu deosebire Episcopulu
Siagun'a, spre a se desface insusi si pre Episcopii sufragani
decatra patriarchatulu carlovitianu. Pasagiulu din urma ne
simtimu datoru a-lu indrepta intr'acolo, ca nu Esc. Sea Epi-
scopulu Siagun'a, si toti Romani de religiunea gr. or. din
Austri'a luca pentru recastigarea acestui dreptu. Doveda la ace-
sta sunt nu numai petitiunile cele numeroase date catra regimu
din partea bisericea gr. res. din Ardealu, ci cu deosebire si cea din
Vienn'a dto 21 Augustu 1860. substernuta de Episcopulu Br. de
Siagun'a impreuna cu dd. Senatori imperiali Andrei u
Mocioni de Floien u din Banatu si Nicolau Br. Pe-
trin o din Bucovin'a, la care a si emanatu p. n. resoluti-
une imperatesca din 27 Septembre 1860, ca Majestatea Sea
nu e neaplecata infiintarei unei mitropolii pentru Romani de
relegea gr. or. in statele austriace. Apoi cine nu scie, ca la
anulu 1862. s'au adunatu reprezentantii crestiniiloru nostri din
Ardealu, Banatu, Ungari'a si Bucovin'a la Vienn'a, si au datu
o petitiune colectiva Imperatulu in causa constituirii Mitro-
poliei nostre; prin urmare Eppulu Siagun'a nu e unu desbi-
natoru de Ierarchi'a serbesca, ci e unu credinciosu fiu si
Archiereu alu Bisericea in parte la inaintarea acestei cause
drepte. —

Varietati si noutati de di.

(Alegatorii din Romani'a). Dupa aretarea
„Monitoriulu“, in Romani'a sunt preste totu numai 4839 alega-
tori directi, va sa dica alegatori de aceia, cari alegu pre
deputatii in camera. Catu e de mica numerulu acest'a fatia
cu locuitorimea intreaga de 5 milliöne ömeni, potemu cu-
nosce lesne, deaca ne vomu aduce aminte, ca la noi in
Transilvani'a, pe langa censula de 8 fl. v. a., totusi in cate
unu singuru scaunu seu comitatu fusera cate atati'a alega-
tori. Nu e mirare dar, ca Romani'a nu pote innainta cum s'aru
cueni, cu o camera, la a carei compunere mass'a poporu-
lui romanu potemu dice ca nu ia nici o parte. —

(Dar gengeros.) Onorat'a Redactiune a Bucimului,
retiparindu unii numeri ai diariulu' seu din anulu trecut,
cari nu se mai aflau, binevoiesce a promite, ca biblioteceloru
romane din Transilvani'a si Bucovin'a (si nu ne indoiu si
din Banatu si Ungari'a,) adresandose catra Redactiune, le va
darui gratis cate unu esemplaru completu din acesta stimata
foia. Chiamamu atentia tuturor biblioteceloru romane din
monarchi'a austriaca asupra' acestui generos daru, prin care
D. Bolliacu si-a castigatu unu titlu nou la recunoscint'a Ro-
maniloru de dincöce de Carpati. —

(Premiu musicalu.) Reuniunea musicala din Bu-
covin'a, dupacumu ne spune foi'a de acelasi nume, alese pre-
siedinte alu seu pre Baronulu Nicola u Mustatia
care accentuandu in cuventulu seu de inaugurare necesitatea

pe a cultivă lângă music'a classica și music'a națională, începând activitatea sa cu fixarea unui premiu de 50 galbeni pentru compozițiunea unei Liturgii după ritul greco-oriental. Applaudându-și noi din partea noastră acestei frumoase idei a d. Br. Mustăția, i urâm cu cuvintele bisericești, că Domnedieu pre Ds'a că pre unul ce iubesc frumusețea casei lui, să-l împodobească cu dădăscă marirea sa; ear nouă tuturor ne urâm, că să se afle concurenți demni la această tîntă sacra! —

(**Armată italiană**). După un prospect publicat în Monitorul de Bolognă, Italia are cu armele în mîni: infanteria de linie 275,000, venatori 30,000, cavaleria 24,000, artileria 30,000; geniu, carari, administrațiune 23,000 feciori. La aceștia mai adăugându-se gendarmi (carabinieri) 22,000, totă armată de uscată a Italiei aru face 404,000 feciori. — (**Esposițiune croato-slavo-nodalmatină în Zagrabia**). Foile de Viena ne spun, că după ce în anul trecut încuviințase Căminul aulic croato-slavona înființarea unei esposițiuni, în Iuliu anul, a cestă va urmări esposițiunea proiectată de produse de artă și de industrie, de agricultură și de animale folosite. Obiectele se vor împărți în 4 secțiuni și 32 clase. Esposițiunea cu atâtă e mai însemnată, căci va fi cea d'antîiu în felul său în regatul treitunit. În fruntea comitetului va stă contele Kulmer; spesele le va purta țîr'a, carea a și aplacdatu spre scopul acestă 12,000 fl. —

(**Un bal clerical**). Baluri pentru seraci, baluri pentru orfani, baluri pentru școle, ba și pentru biserici și pentru morți! Tempul nostru e timpul cel mai fericit, căci piciorul nostru pentru toate celea sunt gata la joc! — **Seminaristii clericali din Cernăuți** — spune „Bucovin'a" — avura de curendu un bal, firesce cu binecuvîntarea Esc. Sele a Par. Eppu Hackmanu. Arrangiamențulu sa fia fostu stralucit, frecențîa fôrte numerosă, toaletele în totă privințîa pretioase și elegante. — Scopul balului a fostu formarea unui fond, din care să se ajutără studenții seraci de biserică resaritenă, cari se voru sacră studiului drepturilor ori alu medicinei și spre scopul acestă voru să mîergă la universitate. Din bal sa fia și rezultat 400 f. — E lucru de conștiință pôte a judecă asupră cîvîntîi acestui act; noi din parte-ne am crede, că același scop s'aru fi ajuns și prin niscari producțiuni de cântări sau declamațiuni. Scopul, fără contradicere, e fôrte bun și frumos, dar ôre mijlocele potu-se rectifica? —

Din opurile dlui **Georgiu Sionu** se afla un micu depositu la redacțiunea acestei foi, și anume poezie la 1 fl. 60 (airea 3 fl. 75), Suvîni de călătorie în Bessarabiă la 30 xr., Istoriă țîrei românești de frații Tunușli la 1 fl., și Istoriă generală a Daciei de Fotino la 5 fl. (airea 10 fl). Tragemu atențiunea publicului român, și cu deosebire a junimei asupră acestor opuri, destul de importante în literatură noastră, nu numai pentru prețurile lor materiale și pentru străduințîa lor efinată, purcîsa numai din iubirea către noi și generositatea dlui autor, ci chiar și pentru limbă cea dulce și fluidă, ce caracterizează stilul dlui Sionu. Căci ori cîtu ne vom sucî noi Români de dincoace, desteritate în limbă o vomu potî invetî mai bine numai dela frații de dincolo, și precum pentru de a se face cine-va Spartanu, trebuia să bea din Eurotă, asiă și noi pentru de a vorbi și scrie bine românește, va trebui să gustăm, și încă să gustăm bine, din apă Dambovitiei! —

Prospectu politic.

Nici dieulu Martie nici diplomatiă se vede a nu afla modulu, prin care să se pôte deslegă usor nodulu ce s'au înmodat prin cestiunea dano-germană. Amu amintitu în numărul trecut încă despre spiritulu ce domnesc între populu danu, și acestă avem de a înregistra și acum, cu toate că foile cele mai nouă vinu se constateze faptul implinitu despre ajungerea scopului din partea cabinetului din Berlin la cel din Viena prin generalulu Manteuffel, că adevărat Austria după preeugetare de patruspredice dile s'au decisu a participa la continuarea luptei și în Lütlandă. Aru fi credut ori și cine, că această țîră mica vedîndu serioșitatea celor două puteri aliate va desieră întariturile dela Düppel și insulă Alsen, dar se vede că diplomatiă Daniei au alte pareri despre totă starea lucrului. Ei se vedu a calcula multu la unu focu resboiosu inadusit și reslatu mai în totă Europă și pôte ca cugeta, că Daniă e destinată alu a prinde. Scopul lor cel mai de aproape este asiă dară a da resboiului de prezentu dimensiuni mai mari, va se dica ei voru mai antîiu se atrage mai multe puteri în concertulu acestă înfricosiatu și apoi în turburî generală se pôte pescui

ce-va și mai favoritoriu pentru dînsii decît în trecut. Încuragiarea spre asiă ce-va pôte să fie și în neînțelegerea ce domnesc încă între statele federațiunei germane de o parte, de alta parte, și cu deosebire în aspirațiunile poporului germanu.

Unu altu factoru, carele pôte încuragiă pre Dani, e tăcerea cea profundă a lui Napoleonu III. și pasirea Italiei totu mai pe fatia cu pregătirile de resboiu, precum în fine și decorațiunile ce le spendeza imperatul Francesiloru togmă acum în Italiă.

Din Stockholm s'au demintit de atatea ori prin diuare intențiunea de a se da ajutoru decalra regatele întrunite Nordwégi și Swediă, dar cu toate acestea adunările ce se întemla din partea poporeloru acestor în favorea Daniei potu se dea unu altu ventu și diplomatiei.

Diuarele englese, cari și au perdut încatruva creditulu în Daniă, sulla mai tare ca ori cîndu în țîră resboiului și se sîlescu din resputeri a atrage pe Franciă sau mai bine a castigă pe Franciă pentru o acțiune comună. Acele diuare nu crută cu mișlocele, prin care aru putea scote pe Franciă din pasivitatea ei. Între iconile cele îngroșate, ce le depingu ele continuu, punu unu accentu deosebitu pe „santă alianță”, pe carea o învia din morți, spre a da peptu cu libertatea, și ordinea constituțională din Europă. Acele diuare nu se sfîlesc a pune înaintea Franciei și cate unu folosu din acțiunea comună contra celor trei puteri din „santă alianță” și adevărat castigarea ținuturilor renane, despre care foile englese au convingerea, că sunt mai multu francesce de cîtu nemțesci. Usurătatea, prin carea se învingu cele trei puteri, o ofera după foile engleze, Italiă și Poloniă.

Diuarele ce ne vinu în momentele cîndu scrieamu cele de mai susu demintiescu nimic din situațiunea espusă. Dincontra ele ne mai spunu de o epistolă a lui Napoleonu III către asiă numită „Societă nazională”, altele vorbescu asiă, că cum mîne aru fi se resune tunulu la țîrmii rîului Mincio. Napoleonu se vede dară, că are voia de a face ceva și se va și apucă de lucru îndată ce va termină cu Messicul.

În privințîa acestă ne spunu foile unanimu, că archiducele Maxu va plecă cîtu mai cîndu la Messicu unde va ocupă tronulu cel nou că Maximilianu I imperatu alu Messicului. Franciă i lassa legiunea straină, carea va fi marită încă cu vre-o cîte-va batalioni, în 10 ani. La curtea din Brusselă și Madridu s'au și luat notificățiuni despre imperatul cel nou, și la celelalte se voru lua după ce va ocupă Archid. Maximilianu tronulu imperatescu.

Imperatul cel nou se afla în Paris unde Imperatul Francesiloru lau curtenitu și lu curtenesce, că pre o Majestate. Programă călătoriei, persoanele care voru petrece spre ambe Majestatele messicane, sunt deja decise. Eata daralucrulu cel credut de totă lumea imposibil realizanduse, ba diuarele vieneșce, cari combateu cu atata ardore ideă acestă napoleonica ne spunu, că curtea din Vienă va fi cea din țîră, carea și va tramite solulu sau la Curtea din Messicu.

O alianță pacifică.

„Bucimulu” ne aduce în nr. 198 o scire de importanță pentru toate gîntile române. În capitală Italiei adică s'a formatu o societate de literati însemnați, a cărei problema este, a face unu felu de legatură mai strictă, unu felu de alianță pacifică între poporele neolatine prin introducerea acelorasi monete, acelorasi mesuri, acelorasi greutăți, și în cîtu se pôte acelorasi legi mai cu sîmă privitoare la comerț. I-de-a este mare, și de va succede a o realiza, ea va da unu aventu fôrte iute atîtu înfrățirei imprumutate între aceste popore, cîtu și bunei stărei lor materiale. O asemenea instituțiune e reuniunea de vîmi (Zollverein) a staturilor și statuletielor germane. Cel mai însemnatu momentu pentru noi e, că în această legatură a gîntilor latine vedemu figurandu lângă Francesi și Italiani, lângă Spanioli și Portugesi și pre Români. Dar lasăm să vorbescă „Bucimulu” însuși.

„Concețatînul nostru, demnulu deputatu în parlamentulu italianu, Vegezzi Ruscalla, împreună cu colegulu seu d. Cordova, au conceputu, sau mai bine audatu vietiă unei idee mari, unei idee menite a pune și a stabili concordia între toate poporele neo-latine, a rechemă înfrățirea între toate națiunile de rasă latină. O asemenea idee nu potea să plece decît din Italiă. Această idee mare și salutară s'a anunțiată de către acești doi barbati Italiani, sub nume de o Societate internațională neolatina, care negresit are să producă ceea ce diplomate și politică, ori cîtu de fideli aru fi acestei mari idee, n'o să pôte produce; o să producă legatură de anime și unu fluidu simpaticu din

estremitățile Carpatilor pînă la marginele oceanului Atlanticu. Latinii din Dacia voru comunica cu Latinii din Italia prin Latinii din Macedonia și Iliria, cei din Italia cu cei din Franța, și cei din Franța peste Pirenei cu cei din Spania și din Portugalia. Această rassa eterna, care a dominat lumea în antichitate, care a creat civilizațiunea modernă, este, prin organismul și prin aptitudinile ei, menită a domina lumea modernă prin civilizațiune și prin același elan al animei, pe care nu l-a mai posedat și nu-l mai posedă alta rassa. Artele și științele purificate și dezvoltate prin estetica latină voru face pre curendu, că valoarea inerentă acestei rase să se înalțe la culmea unde tîntă toate aspirațiunile ei cele nobile.

Publicăm cu cea mai via fericire programul acestei societăți spre cunoștința tuturor Romanilor, și sperăm că aceste tendințe de panlatinism, care nu are nimicu din ignobilele ce conține panславismul și chiar pangermanismul, — pentru că aci nu este nici o idee de incalcare de terainu său de absorbire de popoare eterogene, — va prospera; și panlatinismul începe mai tardu decît panславismul și pangermanismul, însă el o să-și ia precurendu totu aventul care o să-i dea simpatie și concursul a o sută de milioane de animi neo-latine. —

Eată programul acestei societăți:

Societatea internațională neo-latina.

„Proiectul de a convoca unu Congressu de suverani spre a rezolve prin înțelegere problemele, cari agita astăzi Europă și spre a o constitui după dorințele popoarelor, nu s-a putut pune în lucrare în urmă refuzului Angliei și a răspunsului evasiv sau condițional al puterilor de la Nord. Singure guvernele Europei latine au aderat la acestu proiect fără întârziare și fără rezerva, ceea ce e o probă evidentă de conformitatea cugetărilor, ce domnesc la toate popoarele neo-latine.

„În fața unui asemenea acord, amu concepțu proiectul a constitui o societate internațională a popoarelor de rassa latină, adică Francesi, Italiani, Spanioli, Portugesi și Români, fondată pe respectul voinței acestor popoare și neavendu altu scopu decît garantarea independenței și integrității teritoriului tuturor popoarelor din familiă latină. Cugetarea sea va fi să dobîrse toate diferențele, ce le separă prin adoptarea unei sisteme uniforme de monete, de greutate și de măsuri, și prin asimilarea legilor ce le dirigu, mai cu seamă în materia comercială.

„Societatea se va silii asemenea să angajeze guvernele popoarelor neo-latine a-și da reciprocamente toate înlesnirile posibile în comerț și navigațiune, și să desfășure paspoartele pentru supușii lor respectivi. Ea se va silii asemenea să facă a se acordă ori-cărui individuu de rassa latină, în strîinătate, protecțiunea ori cărui consulu ce va avea acolo ună din puterile neo-latine.

„Societatea internațională face apelu la persoanele de convicțiuni liberale; ea este convinsă, că confederațiunea e posibilă numai în Statele libere; dară nu înțelege de locu prin acestă a se pronunța asupra celei mai bune sisteme de guvern. Această rezerva îi permite a spera, că guvernele, în locu de a împedea acțiunea sea voru starui a o favorisa. Asociațiunea deosebitelor spitie ale familiei latine este o idee propagată de scriitori alesi: ea începe a petruce în masă. Rolul societății noastre este să radice acestu sentimentu la înălțimea unei doctrine, pe care mai tardu guvernele o voru introduce în dreptul lor internațional.

Acestă este mersul natural al lucrurilor; așă vomu umbla și noi, decă vomu să ajungem la scopul nostru.

„Decă exemplul nostru aru pota să facă a resări, în restul Europei, între națiuni de o origine comună, ideea de confederațiuni analoge, vomu avea fericirea a ne bucura în interesele umanității. Constituiriunea acestor nouă grupe internaționale este posibilă prin caderea prejudiciilor și urălor, cari au despartit atît de multu pînă acum popoarele. Popoarele nu pot subsista și a se menține de cît prin pace, care e condițiunea necesară existenței lor; și se pota dice, că în diuă cîndu ele voru fi constituite, Europă va pasi pe calea concordiei și umanității, cari o voru duce la nouă destine.“

Rectificare.

Ne aflăm în curiosă pozițiune, de a fi comisiu o eror, și a nu ști de ea, pînă cîndu nu ni o aducă altii la cunoștință, ba și după acestă a o căuta cu scrupulositate și totuși a nu o pota afla. On. redacțiunea „Concordiei“ rogă în nr. seu 16 pre on. redacțiunea a Gaz. Transs. cu tota stimă, că acea să ne provoe pre noi, a numi anume pre „Concordia“, cîndu primim din transă câte ce-va în coloanele Telegr. că sa nu se mai întempe (Gazetei) și de alta

data că cu referat despre fundatiunea veduvei Ghib'a. Escusandă această provocare, ce o face, o motivează cu aceea, că și Telegraful și Gazet'a aru fi facutu cu „Concordia“ asemenea. Mai departe provocandă-se la loialitatea sea, a „Concordiei“, fatia cu Telegraful și Gazet'a și la procedur'a acestor fatia cu „Concordia“, lasă lucrul la judecarea celor 700 abonati ai sei și încheia cu tanguirea, că „Telegraful“ și „Gazet'a“ dela începutu s'au portatu și se porta încă pînă acum către „Concordia“ cu recela, ba aversiune, — ceea ce „Concordia“ nu crede a fi modulu de a înmulți numărul cetitorilor.

Marturisim, că ne-a frapată această scriere, nu numai pentru aceea, că ne scim nevinovați la imputările „Concordiei“, ci și pentru că începuseram a spera în armonia foilor române, și aveam mangaiosă convicțiune, că la facerea acestei armonii amu lucrat și noi cu totă sinceritatea și resignatiunea. Nu vomu să întrebăm pre on. redacțiunea a „Concordiei“, cu ce dreptu pota ea rogă pre on. redacțiunea a Gazetei, că pre noi să ne provoe la cutare seu cutare lucru; nu vomu nici să cercetăm, că pentru ce „Concordia“, decă are de a face cu „Gazet'a“ ne incurcă și pre noi, și decă are de a face cu noi, de ce trage și pre „Gazet'a“ în această hora neamusa; nu vomu să accentuăm rogarea în câte-va cuvinte, ce o facuseram noi „Concordiei“ în această privință mai anulu, și să o asemănăm cu lungă deducțiune, prin care „Concordia“ cerca a discredită fôia noastră și a ne espune în fața lumii că pre unu felu de compilatori din „Concordia“; nu vomu să facem apelu nici la cei „700“ abonati ai „Concordiei“ nici la cele câte-va sutisore de abonati ai nostri, pentru de a cerca loialitatea ei și neoloialitatea noastră; nu vomu să aretăm, de care parte e recela și aversiunea: de a noastră, cari totdeună amu respectat ori ce fôia română, prin urmare și — pre „Concordia“, ori de partea ei, carea nu de multu ne împrosacă în fatia, că Telegr. n'are nici o auctoritate; — nu, toate acestea nu le vomu face. Și pentru ce? Pentru că scim, că nouă nu ni-am folosi nimicu, ear în publicu amu starni de nouă disgustul de certele gazetărilor. Vomu să spunem numai on. redacțiunii a „Concordiei“ cu totă onorea, dar și cu totă resoluțiunea, că astfel de apucături de noi nu se prind: vomu să-i spunem, că decă petru de smintela e causă cu fundatiunea domnei Ghib'a, (a cărei amintire, în locu de a o glorifica cu unanimitate, o deonestăm prin certele noastre cele de nimic) —, apoi on. redacțiunea n'are dreptu, pentru că nr. 11 din Telegrafu traiesce și documenteaza, că noi amu numitu funtân'a, din carea am scos (vedi sirul 21 din articulu), și așă imputarea ce ni se face, e fără temei; vomu să-i spunem, că decă „Gazet'a“ a preferit a reproduce extrasul din Telegrafu și nu articulu celu lungu din „Concordia“, nu e vină noastră; vomu să-i spunem, că decă, pelănga totă veghierea noastră, că sa aretăm pînă și la noutățile de diuariu de unde le am luat, totuși s'a stracurat vreo eror, fără voi a ști scirea noastră: să aiba bunătate a ni o aretă cu degetul, că sa ni o îndreptăm, și decă nu va voi să o facă acestă pe cale privată, cum facuram noi odată cu on. redacțiunea a „Gazetei“, carea, spre onorea sea, apoi a și îndreptat erorea stracurată, făc-o și în publicu; dar preste totu aiba bunătate on. Redacțiunea a „Concordiei“, a fi mai cu crutiare către unu diuariu independent și nesubvenționat, care se sustine, bine reu cum pota, din omenia sea. — Redacțiunea Tel. Rom.

Mai nou.

Din Roma ne spanu diuarele de o încaieratură între soldatii papali și francési.

Generalulu Montebello au demendat să se încungie casarmă papală. Patrole de ambe partile au restabilit ordinu. Cu ocaziunea această au murit șase soldati și mai multi fură raniti. Poporul, care s'au fost adunat la scandalulă această, au aruncat cu petri asupra soldatilor fora deosebire. — Russi'a au cerut dela Pap'a unu act, prin carele celu din urma se-și arate desconsideratiunea față cu insurecțiunea polonă. Pap'a inse au răspuns negativu.

Emigrantii magiari se dice, că se adună în Marsilia, de unde numai decatu s'a se duca la Turinu. Klapka, care încă se afla aci, corespunde neîntrerupt prin telegrafu cu Turinulu.

Din Altona se telegrafează, că 20 de soldati danesi cu doi oficeri au debarcat pe pamentu holsteinesu la orasielulu Heiligenhafen. — Din Stokholm se spune după „Inricks-Tidnik“ că se facu pregătiri mari și grabnice de reshoi și concentrari de trupe.

O adunare populară, care sau ticnuta de curenda în

Stocholm provoca pre regimu sa dea ajutoriu Daniei.— Blocările porturilor germane de catra marina daneza se continua.

Dupa unu telegramu alu foii „H. Z.“ etc. dto Vienn'a 9 Mart. nou, armat'a austriaca in 6 Martiu s'a lovit cu cavaleria danea apröpe de Veile (dinsusu de Friderici'a). Austriacii perdura cati-va feciori din dragonii Windischgrätz; contele Uexküll fu ranitu usioru, contele Czernin, ranitu de mörte, cadiu in mánile Danesiloru. 3 regimente daneze se reculesera si reconstituira, dar brigadele Nostiz si Gondrecourt, conduse de Gablenzle refránsera. Perderile Danesiloru sunt insemnate, ale Austriaciloru inca necunosonte de ajunsu. — Asemenea rieptara si Prusii pre Danesii la Friderici'a. —

Maximilianu II., regele Bavariei, a moritu in 9 Martiu de foeu viu la peptu.

Camera din Romania in 26 Febr. a votatu cu unanimitate 3000 galbini pentru cei lipsiti din Banatu fara distinctiune de nationalitate. Mai pe largu in nr. venitoriu.

PUBLICAREA

sumelor incurse la fondulu Asociatiunei in lunile Novembre Decembre 1863, Ianuaru si Fauru 1864 pana la siedintia Comitetului Asociatiunei tinuta in 1 Martiu n. a. c.

1) D. Colectoriu din Poian'a Nicolae Cingudeanu a depusu la Secretariatulu Asociatiunei summ'a de 17 f. 20 xr. v. a., cá oferta generösa din partea junimei románe din Poian'a.

2) D. Capelanu castrense (aflatoriu degia (? Red.) in Leopole) Ioanne Dumbrav'a tramite la fondulu Asociatiunei tacs'a de membru ord. pre a. 186³/₄ in summa 5 f. v. a.

3) Prin D. Advocatu Ioanne Gozmanu din Urbea mare (Oradea mare) s'a transmis la fondulu Asociatiunei summ'a de 13 f. si anume: a) dela Ilustritatea Sea D. Episcopu Iosefu Papp Szilágyi pentru diploma 1 f. v. a. b) Rm. D. Canonicu Ioanne Vancea cá tacs'a de membru ord. pre a. 186³/₄ 5 f. si pentru diploma 1 f. c) D. Advocatu Ioanne Gozmanu tacs'a de membru ord. pre a. 186³/₄ si pentru dipl. 6 f. Cu totulu 13 f. v. a.

4) Prin D. Adm. protopopescu din Noerich Gregoriu Maieru s'a tramesu la fondulu Asociatiunei sum'a de 24 f. v. a. si anume: a) D. Sea tacs'a de m. ord. pre a. 186³/₄ si pentru diploma 6 f. b) D. Nicolau Oancea parochu in Sulunbergu tacs'a pre anulu 186³/₄ si pentru diploma 6 f. c) D. Ioann Lazcu parochu in Iacobenitacs'a de m. ord. pre a. 186³/₄ si pentru diploma 6 f. d) D. Moise Fliter (Greco) parochu in Hundrubechiu tacs'a de m. ord. pre a. 186³/₄ si pentru diploma 6 f. Summ'a totala 24 f. v. a.

5. Dela D. Advocatu in Aradu Lazaru Ionescu s'a priimitu tacs'a diplomei 1 f. v. a.

6. Pentru 3 exemplaria din protocolulu adunärei generale I. vendute a 60 xr. v. a. cáte 1 esempl. Dlui Ioann Mareu s'au incassatu 1 f. 80 xr. v. a.

7. Prin Domnulu Pootopopu din Ardasatu Stefanu Valeanu s'a transmis la fondulu Asociatiunei cá tacs'a de membru ord. pre a. 186³/₄ 30 f. v. a. si anume:

a) dela D-S'a protopopulu 5 f. b) D. Vasiliu Popu parochu in Busiacu 5 f. c) D. Simeonu Tom'a parochu in Farcasea 5 f. d) D. Petru Bur'a parochu in Tamaia 5 f. e) D. Stefanu Popu parochu in Buzesci 5 f. f) D. Simeonu Stanu Jude alu Cercului de Ardediu 5 f. Summ'a tramisa 30 f. v. a.

8. Prin D. practicantu gubernialu Iuliu Bárdosi s'a administratu la cass'a Asociatiunei, tacs'a de membru ord. pre anii 186³/₄ pentru D. Dr. Basiliu Pascu medicu superiore militariu in Orlatu in summa 10 f. v. a.

9. D. prot'a din Borsi'a Alimpiu Barholovicu a tramesu la fondulu Asociatiunei tacs'a de m. ord. pentru D. S'a si pentru D. Simeonu Boesi'a prot'a Logierdului, pre a. 186³/₄ in summa de 10 f. v. a.

10. Dela Esceletia Sea D. Vice-presiedinte gubernialu s'a priimitu tacs'a pentru diplom'a de m. fundatoriu 1 f.

11. Dela D. prot'a din Turd'a Ioanne Antoneli, s'a priimitu la fondulu Asociatiunei cá tacs'a de m. ord. pre a. 186³/₄ pentru D-S'a si pentru Vasilie Ciurileanu parochu in Ciurila, in summa 10 f. v. a.

12. D. Aronu Densusianu depune la secretariatulu Asociatiunei tacs'a de m. ord. pre a. 186³/₄ pentru d. Ladislau Olteanu Jude cercualu in Ili'a, in summa 5 f. v. a.

13. An mai incursu deadreptulu la cass'a Asociatiunei transilvane summele urmatörie:

a) dela d. Ioanne Tulbasiu Concepistu de finantie tacs'a pentru diploma 1 f. b) d. Macedonu Popu prepositu Capitulariu tacs'a de m. ord. pre a. 186³/₄ 5 f. c) Rm. d. Ioanne Anderco Canonicu tacs'a pre a. 186³/₄ 5 f. d) d. Dr. Basiliu Szabo apromis'a tacs'a anuala 20 f. e) d. Ludovicu Romanu

Capitanu in pensiune tacs'a de m. ord. pre a. 186³/₄ 5 f. f) d. Consiliariu de finantia Petru Manu tacs'a pre a. 186³/₄ 5 f. g) d. Iosifu Baracu parochu in Brasiovu tacs'a de m. ord. pre doi ani 1863, 1864 10 f. v. a. Summ'a 51 f. v. a.

14. Dela D. prot. in Dobr'a Nicolau de Crainicu s'a tramesu la fondulu Asociatiunei tacs'a pre a. 186³/₄ in summa 5 f. v. a.

15. Prin D. Dr. Ioanne Nemesiu s'au administratu la cass'a Asociatiunei 12 f. v. a., dintre cari: a) D. Advocatu in Beiusiu Partenie Cosm'a tacs'a anuala si pentru diploma 6 f. b) D. proprietariu in Pest'a Alessandru Nedelcu tacs'a anuala si pentru diploma 6 f. v. a. Asiadara summ'a administrata la cassa prin D. Dr. Ioann Nemesiu 12 f. v. a.

Sa biu in 1 Martiu n. 1864.

Nr. 80—1 Provocare. *)

Amesuratu decisiunei aduse in siedintia Comitetului Asociatiunei transilvane §. 17., D. D. Colectorii respectivi ai Asociatiunei suntu positi cu tota onörea, cá sa benevoiesca a starui pentru tramiterea tacs'e anuale din parta membriloru ordinari ai Asociatiunei pre anulu 186³/₄.

Dela Comitetulu Asociatiunei transilvane pentru literaturaromána si cultura poporului románu.

*) Celelalte dñuare románe inca suntu rogate a priimi in colönele se acésta provocare.

Nr. 79—2 EDICTU.

Rafila nascuta Roksizin din Méhkerek, inca in a. 1860 1 di Novembre au inceputu procesu de totala despartire in contr'a barbatului seu Parteniu Traianu; deci acel'a se indatoreza, cá pe 28 Apriliu a. e. diminet'a la 8 öre sa se infaliesize naintea subscrisului judetiu consistorialu, cáci la casu dimprotiva si in nefiint'a lui de fatia se voru decide cele prescise de SS. Canöne ale bisericei nöstre dreptu marturisitore.

Din siedintia consistoriala din 10 Februaru 1864, tinuta in V. Velence.

Consistoriulu gr. orientalu din Oradea marea.

Pretinrile de piatia din Sabiu, Marti in 28 Febr. (11 Martiu) 1864.

	fl.	xr.
Gráulu de frunte, galét'a nemt. (Metzen) *)	3	60
„ de midilocu „	3	33
„ de códa „	3	7
Secar'a galét'a nemtiésca (Metzen) *)	2	13
„ de midilocu „	2	7
„ de códa „	2	—
Ovesulu de frunte, gal. nemt. (Metzen) *)	1	67
„ de midilocu „	1	60
„ de códa „	1	53
Cucuruzulu galét'a nemtiésca (Metzen) *)	2	7

*) 3 galete nemtiesci suntu 2 galete ardelenesci.

Burs'a din Vienn'a 29 Febr. (12 Mart.) 1864.

Metalicele 5%	71 60	Actile de creditu	180 10
Imprumulu nat. 5%	79 50	Argentulu	116
Actile de banca	773	Galbinulu	5 69 ¹ / ₁₀

Indreptare. Onorata Redactiune! Cu privire la protocolulu siedintiei Comitetului tienuta in 1-a Martiu, publicatu in n-rii 16 si 17 suntu de a se indrepta urmatöriele:

a) La nr. 26 col. 2 seri'a 7 in locu de: scrisu, e de a se dice seriösa.
b) La nr. 17 pag. 66 col. 1 seri'a 36 la practicantu gubernialu e de a se adauge: I. Bárdosi; ceea ce a remasu in condeiu, cu grab'a cea mare. I. V. Russu.

Correspondintia.

On. D. Mich. Popovicu Parochu la k. Borosnyo. N'amu priimitu pentru abonamentulu DV. nici unu cruceriu; cercetati. M. B., P. Avemu de cugetu sa ignorámu si noi lucrulu, despre care ne scrii, precum amu fostu si noi nesocotiti la facerea lui. — Secatur'a mentiunata las' s'o combata altii! Dintr'alte multiamita. — N. A., I. Mare multiamita.